

Дерево життя (міф)

Автор Невідомий

Давньоукраїнський міф про створення світу

Із самого початку світу було лише велике Нащадю — безмежний морок і пітьма, в яких невидимо перебували всі початки і зародки.

Колись у цей могутній зародок Буття прилетіло з Вічності у Вічність всевидяче Око. Воно існувало завжди, споконвіку, як і велике Нащадю.

Всевидяче Око пронизало своїм могутнім променем бездонне і темне Нащадю — і раптом пустило сльозу. З тієї кришталевої чистоти народився птах на ім'я Сокіл — посланець Божий. Його священний Дух осяяв темряву, аби засіяти у ній Свідомість та Буття.

Зарокотало Нащадю, завирувала пітьма і могутньою лавиною закрутилася довкола Первоптаху, аби поглинути його. Розправивши своє сяюче пір'я, Сокіл кинувся у бій. Він літав над Оком, творячи у темряві сяючі кола Буття і Свідомості. Не одну сотню тисяч літ кружляв він у темряві, пронизуючи своїм сяйвом пітьму і творячи золоті райдужні кола нового простору, що уже переставав бути ні— чим.

Тоді Первоптах Сокіл зніс золоте яйце і кинув його у створений простір. З того яйця народився Благон подарований Вирій-Рай, посеред якого стало рости Дерево Життя.

Змахнув крилами Сокіл-Род, злетів на золотий вершечок Дерева і став мостити собі золоте гніздо. Змостивши його, став творити довкола себе світ.

Росло-розросталося Дерево Життя. Під цим могутнім Прадубом постав вічноживий камінь Алатар, на котрому запалав живий вогонь. Усі боги, що народилися разом зі світом, стали приходити до цього вогню і молитися за світ.

А під священним каменем заховане безсмертя людської Душі, котра стала найкращим творінням у новонародженому світі.